

# NOVI ČASI, NOVI OBRAZI

*Anton Prosen*

Kaj so pravzaprav novi časi, v nekem času in prostoru? Velikokrat sem se spraševal in razmišljal, zakaj politiki tako radi uporabljajo to besedno zvezo. Zgodbo o novih časih poslušam pravzaprav zelo dolgo ... novi časi so bili resnično takrat, ko sem se rodil, pa z razvojem družbe so nam politiki radi vsiljevali spet in spet neke nove čase pa ob lanskem sprejemu naše države v družbo petindvajseterice smo zopet veliko razmišljali in razpravljali o novih časih in spet v jesenskem obdobju, ko so nam nekateri politiki obljubljali pravljичne nove čase. Dokaj hitro po volitvah smo bili priča najprej novim obrazom, nič čudnega, saj se novi obrazi vedno pojavljajo z novimi časi. Nekoč mi je prijateljica sociologinja zadevo obrazložila zelo preprosto: ko se v Ameriki zamenja vlada, se spraznijo cele ulice v glavnem mestu! No, in pri nas smo vendarle dobili novo vlado in v smislu gornje obrazložitve je logično, da se z novo politično opcijo na politični sceni pojavljajo novi obrazi. Opozicija pa zganja vik in krik, kaj si ta oblast misli, ko izvaja dobesedno kadrovske čistke v različnih institucijah. Kot se spominjam iz svojih mlajših delovnih let, je bila zadeva podobna, moral si biti ustrezno orientiran, vsaj na videz, da si lahko kandidiral na ustreznna delovna mesta. Celó za mesta v znanstvenih in strokovnih institucijah je bilo zaželeno, da si obvladal ustrezno retoriko in terminologijo tistega časa. Oblast, ali nam je všeč ali ne, je v skladu z ustavo in zakonodajo izvoljena, mednarodno priznana in pričakuje, da bomo njene odločitve tudi spoštovali, tu pa se začinja nova zgodba.

V smislu novih časov in novih obrazov sam velikokrat uporabim besedno zvezo »slovensko vrtičkarstvo«. Vsak posameznik si želi imeti lep vrt, na katerem delajo lepi in srečni obrazi, vrtné ograje naj bodo čim višje in po možnosti dovolj zastrte, da ne dopuščajo pogledov ocenjevalcem našega pridelka! Nič ni slabega v tem, če ne bi prevladovalo pretirano samozadovoljstvo, vezano na količino in kakovost pridelka. Morda pa oblast dobro ve, da bi bil lahko pridelek na marsikaterem vrtu boljši v kakovostnem in količinskem smislu. Od tu dalje se spet začnejo nove zgodbe o človeškem potencialu, o vlogi znanja in novih tehnologij, o mlajšem kadru pa še o čem drugem. Morda pa nekateri vendarle mislijo resno, da bi bila lahko Slovenija vrt Evrope, vendar za to potrebujejo nove vrtnarje, ki obvladajo svoj posel in ne zgolj političnega leporečja!

Nova obraza sta se pojavila tudi v vodstvu Zveze geodetov Slovenije z izvolitvijo novega predsednika Jurija Režka in sekretarke Erne Flogie; v imenu uredništva jima voščim veliko uspehov in zadovoljstva pri delu in čim več uspehov ali dober pridelek. Srečno!

Ob branju prve številke GV novega letnika boste zasledili kar nekaj novih obrazov – število diplomatov geodetske stroke narašča in nekateri bodo verjetno v bližnji prihodnosti s svojim

znanjem, razgledanostjo in mladostjo zasenčili stare obraze tudi v naši stroki; prav je, da damo možnosti mladim in da poskušamo plotove naših vrtov znižati ali jih podreti.

Avtorjem se lepo zahvaljujem za prispevke, kolegicam in kolegom pa želim veliko užitkov pri prebiranju revije.

*dr. Anton Prosen*

*Glavni in odgovorni urednik Geodetskega vestnika*